

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8126

гр. София, 30.03.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА Гражданско дело № 20221110107007 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, предявена ЗД„Евроинс“ АД срещу Агенция Пътна Инфраструктура, обективираща иск с правно основание чл. 411 КЗ.

В срока за отговор е релевирано възражение за местна неподсъдност от ответника.

Съдът намира релевираното възражение за местна неподсъдност за основателно, доколкото ответникът – Агенция за пътна инфраструктура, има статут на държавно учреждение по смисъла на чл. 108, ал. 2 ГПК, а именно тя представлява юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на регионалното развитие и благоустройството, със седалище София и със специализирани звена: областни пътни управления, Национално управление и Институт по пътища и мостове, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ГПК исковете срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът.

Съгласно очертаното в обстоятелствената част на исковата молба правопораждащият юридически състав на процесното вземане включва като правопораждащ юридически факт застрахователно събитие, настъпило на територията на пътен участък, представляващ път ГП-II-62q и;= 62+133, отсечка между Самоков и Сапарева баня, община Самоков.

Описаният пътен участък е част от републиканската пътна мрежа по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата, изключителна държавна собственост по смисъла на чл. 8, ал. 2 от цитирания закон, като те се стопанисват от Агенцията за пътна инфраструктура, която както се посочи е държавно учреждение със специализирани звена, наименовани областни пътни управления.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал.2 от Закон за пътищата републикански пътища са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа. Отделни републикански пътища са включени в трансевропейската пътна мрежа, а

съгласно разпоредбата на чл. 3, ал.3 от Закон за пътищата местните пътища са общински и частни, отворени за обществено ползване, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с републиканските пътища или с улиците.

На основание чл. 19, ал.1, т.1 и т.2 и ал.2 от Закон за пътищата републиканските пътища се управляват от Агенция "Пътна инфраструктура" и от Национална компания "Стратегически инфраструктурни проекти", в случаите, предвидени в закона, а общинските пътища от кметовете на съответните общини, като управлението на пътищата включва изброените дейности от т.1 до т.8 на ал.2 на чл. 19, едни от които са ремонт и поддържането на пътищата даване на разрешения и въвеждане на забрани за ползване на пътищата.

На основание чл. 30, ал.1 от ЗП Агенцията осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, а на основание чл. 30, ал.2 от ЗП Национална компания "Стратегически инфраструктурни проекти" осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на три магистрали, посочени в чл. 28, б, ал.1 от ЗП.

Изложеното обосновава извод, че ремонт и поддържането на пътищата, даване на разрешения и въвеждане на забрани за ползване на пътищата, които са републикански, включително и тези, които са в границите на урбанизираните територии, са вменени като задължение на Агенция "Пътна инфраструктура"

Като взе предвид изложеното и факта, че процесното ПТП е осъществено на републикански път, задължение по поддръжка и стопанисването на който има ответната Агенция.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ГПК искове срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът, освен в случаите по чл. 109 и 110.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, т.2 от ЗСВ, в правомощие на ВСС е определянето и промяната на съдебните райони.

ВСС е имал правомощие за определяне на съдебните райони и по време на действието на на Закона за устройство на съдилищата.

В изпълнение на § 2, ал. 2 от ПЗР на Закона за устройство на съдилищата с Решение № 8 от 31.03.1981 г. /обн. ДВ, бр. 44/1981 г. Държавният съвет на Народна Република България е определил районите и седалищата на окръжните и районните съдилища и на окръжните и районните прокуратури.

След приемането на посоченото решение районите на окръжните и районните съдилища и прокуратури не са били променени, респ. са останали съответстващи на

бившите окръзи.

Съгласно разпоредбата на § 2 от ПЗР на Закона за съдебната власт /обн. ДВ, бр. 59/1994 г., отм. ДВ, бр. 64/2007 г./, съществуващите съдебни райони и определените седалища на съдилищата до влизането в сила на този закон се запазват, като правомощията по определяне на районите и седалищата на районните, окръжните, военните и апелативните съдилища са отдадени на създадения с Конституцията на Р България от 1991 г. Висш съдебен съвет /чл. 27, т. 2 от ЗСВ.

След приемането на отменения, а и сега действащите ЗСВ, няма решение, с което ВСС да е определил райони на окръжните съдилища, различни от тези, предвидени в Решение № 8 от 31.03.1981 г. на Държавния съвет на НРБ /ДВ, бр. 44/1981 г.

От изложеното е видно, че и към настоящия момент районите на окръжните и районните съдилища и прокуратури не са били променени, респ. са останали съответстващи на бившите окръзи, въпреки разпоредбата на чл. 62 от ЗСВ, съгласно която районите на районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища могат да не съвпадат с административно-териториалното деление на страната.

В случая по делото не съществува спор, че процесният пътен участък, се намира в района на РС-гр. Самоков..

Ето защо с оглед разпоредбата на 108, ал. 2 ГПК, производството по настоящото дело следва да се прекрати и същото да се изпрати за разглеждане на местно компетентния съд – Районен съд – Самоков.

Мотивиран от горното, на основание чл. 118, ал. 1 от ГПК, вр чл. 108, ал. 2 ГПК от ГПК, съдът

РАЙОНЕН СЪДИЯ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството делото и **ИЗПРАЩА** същото по местна подсъдност на Районен съд – Самоков.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването.

Препис от Определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____